

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Благоевград, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Анета Илинска
 Крум Динев

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Крум Динев Въззивно гражданско дело №
20231200501169 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и следващите от ГПК, като е образувано по повод подадени въззивни жалби на Л. С. З., ЕГН ***** и Е. С. З., ЕГН: *****, двамата действащи чрез адв. П. С., както и на Д. Г. З., чрез назначения му в хода на първоинстанционното производство особен представител а. Б. К., АК - Благоевград, двете насочени срещу Решение № 200/27.09.2023 г. по гр. д. № 1307/2021 г., по описа на Районен съд - Разлог. С посоченото решение е прогласена нищожността на саморъчно завещание с дата 15.02.2019 г., с което Г. Н. З. завещал на Д. Г. З. цялото си движимо и недвижимо имущество, обявено от нотариус К.М. на 07.01.2020 г., поради нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗН, както и е отменен в съответната му част нотариален акт за собственост върху недвижими имоти, издаден по писмени доказателства на основание чл. 587, ал. 1 ГПК, с № 10, вписан в том II,, на нотариус К.М., рег. № 061, с район на действие РС - Разлог.

Във въззивната жалба на адв. С. се сочи, че крайните правни изводи на първоинстанционния съд по съществото на спора били правилни, като единствено се атакува решението, в частта му, с която съдът е отменил констативния нотариален акт за собственост, имащ за предмет: недвижим

имот с идентификатор 61813.760.374 по КККР на град Разлог, одобрени със Заповед № РД-18-33 от 15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота в *****, с площ от 476 кв.м., ведно с построените върху имота сгради, а именно: самостоятелен обект с идентификатор 61813.760.374.1.1 по КККР на град Разлог, с предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта: един, с площ по документи от 87 кв.м., ведно с прилежащите идеални части - една втора (1/2) ид. ч. от общите части в сградата, таван и мазе, който самостоятелен обект е с административен адрес в *****, ет. 1, намиращ се в самостоятелен обект сграда с идентификатор 61813.760.374.1, с предназначение: жилищна сграда - еднофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 61813.760.374; сграда с идентификатор 61813.760.374.2 по КККР на град Разлог, със застроена площ от 65 кв.м., брой етажи: един, с адрес в *****, с предназначение: селскостопанска сграда, построена в същия поземлен имот с идентификатор 61813.760.374; сграда с идентификатор 61813.760.374.3 по КККР на град Разлог, с предназначение: хангар, депо, гараж, брой на етажите: един (1), с площ от 28 кв.м., построена в същия поземлен имот с адрес в *****; както и сграда с идентификатор 61813.760.374.4 по КККР на град Разлог, с предназначение: селскостопанска сграда, с площ от 14 кв.м., построена в същия поземлен имот с посочения административен адрес, като по отношение на тези обекти жалбоподателят твърди, че решението на съда, с което нотариалният акт, обективиращ признаване на собственост на така описаните недвижими вещи по отношение на ответника, е отменен в частта над 1/12 идеална част, било неправилно, тъй като отмяната следвало да бъде в частта над 1/2 ид. ч. Сочи се, че видно от представеното по делото удостоверение, страните по делото са единствени наследници на починалия Г. З.. В този смисъл се иска произнасяне от страна на настоящата инстанция, а именно отмяна на първоинстанционното решение в атакуваната от ищите част и постановяване на съдебен акт, с който процесният нотариален акт по отношение на имотите, предмет на въззивната жалба, да бъде отменен на основание чл. 537, ал. 2 ГПК в частта над 1/2 идеални части, съобразно установените права на наследниците върху имотите, включени в наследството на общия наследодател и обект на завещанието, обявено за нищожно от страна на Районен съд - Разлог. Във въззивната жалба на адв. К., в качеството ѝ на особен представител на ответника, се твърди, че решението е неправилно

и необосновано, тъй като съдът кредитирал експертните заключения, които не били изготвени според жалбоподателя обективно, обосновано и компетентно. С този аргумент се иска отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго такова, с което предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен. В проведеното открито съдебно заседание в настоящата инстанция представителите на страните поддържат изложените аргументи в своите жалби, като доказателствени искания не са направени.

Окръжен съд - Благоевград, след преценка както на възразженията, сторени във въззивните жалби, така и на приложените по делото доказателства, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Настоящият съдебен състав констатира, че атакуваното в настоящото производство решение е валидно, издадено от орган с правораздавателна компетентност, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание, като същото е и допустимо. Въззивните жалби срещу решението на първоинстанционния съд са подадени в законоустановения двуседмичен срок (чл. 259, ал. 1 ГПК), от легитимирани за целта страни, като отговарят на изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК. По същество на правния спор този състав на съда намира следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от Л. С. З., ЕГН ***** и Е. С. З., ЕГН ***** с иск с правно основание по чл. 42, б. "б" от ЗН вр. чл. 25, ал. 1 ЗН за прогласяване нищожността на саморъчно завещание от 15.02.2019 г., извършено от Г. Н. З. от гр. Разлог, починал на ,,,,,,,, в полза на Д. Г. З., ЕГН *****, ответник в процеса, с което е направено универсално завещателно разпореждане в полза на последния на цялото движимо и недвижимо имущество на завещателя. В исковата молба като законна последица на уважаването на иска се иска още отмяна по реда на чл. 537, ал. 2 ГПК на нотариален акт ,,,,,,,, по описа на нотариус К.М. с рег. № 061 на НК, район на действие РС-Разлог, вписан в СВ при РС Разлог под № 1600, акт № 11, том VI, дело № 687/01.04.2021г. по описа на СВ при РС Разлог в частта над 1/12 ид.част от описаните в акта имоти. Видно е от предмета на сезиращите този съд жалби, че страните по делото не спорят относно

установените фактически положения от страна на първоинстанционния съд, а именно, че Г. Н. З., ЕГН ***** е починал на ,,,,,,,, като е наследен от сина си Д. Г. З. (ответник) и внуците му Л. С. З. и Е. С. З. (ищци по делото) - низходящи на сина на Г. З., а именно С. Г. З., починал на ,,,,,,,, г. На 07.01.2020 г. в кантората на К.М., рег. № 061, с район на действие Районен съд - Разлог, Д. Г. З. представил молба с искане да бъде обявено депозирано от него саморъчно завещание, пазено в дома на Г. Н. З., като в нарочен протокол нотариусът удостоверил, че Д. Г. З. е представил удостоверение за наследници и е предал незапечатан бял среден плик, който съдържа саморъчното завещание на Г. З., написано на една страница на голям кариран лист с черен химикал с дата 15.02.2019 г., с положен подпис на завещателя, с което последният завещал в полза на ответника цялото си движимо и недвижимо имущество. След обявяването на саморъчното завещание, Д. Г. З. бил признат за собственик на основание чл. 587, ал.1 от ГПК по завещание с нотариален акт за собственост от 01.04.2020 г. на следните недвижими имоти:

1. поземлен имот с идентификатор 61813.760.374 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД -18-33/15.05.2006 г., на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота *****, целият с площ от 476 кв.м , трайно предназначение на територията: урбанизирана, номер по предходен план: 1589, квартал: 103, парцел: 6, ведно с построените върху имота: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 61813.760.374.1.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД - 1833/15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес в *****, който самостоятелен обект се намира на етаж 1 в сграда с идентификатор 61813.760.374.1, същата с предназначение: жилищна сграда - еднофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 61813.760.374, предназначение на самостоятелния обект в сградата: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, посочена площ по документ 87 кв.м , ведно с прилежащите части, а именно - една втора идеална част от общите части на сградата, тавана и мазето; ведно със сграда с идентификатор 61813.760.374.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрена със Заповед РД-1833/15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, адрес на имота в *****, която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор 61813.760.374, застроена площ на същата от 65 кв.м, брой

етажи: 1, предназначение: селскостопанска сграда; ведно със сграда с идентификатор 61813.760.374.3 по КККР на град Разлог, адрес на имота: ***** която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор 61813.760.374, застроена площ на същата от 28 кв.м, брой етажи:1, предназначение: хангар, депо, гараж; сграда с идентификатор 61813.760.374.4 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, адрес на имота: ***** , която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор 61813.760.374, застроена площ на същата от 14 кв.м , брой етажи: 1, предназначение: селскостопанска сграда. **2.** 1/6 /една шеста/ идеална част от поземлен имот с идентификатор № 61813.604.22 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД - 18-33/15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: местност “С.”, с площ от 2 173 кв.м, трайно предназначение на територията: земеделска, номер по предходен план: 604022, възстановен с решение 01.1А /06.03.2007г на ОСЗГ-Разлог на Н. П. З., б.ж на гр. Разлог; **3.** 1/6 /една шеста/ идеална част от поземлен имот с идентификатор № 61813.396.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД -1833/15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, адрес на поземления имот: местност “К.”, с площ от 1 201 кв.м, трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, номер по предходен план 3960002,; **4.** 1/6 /една шеста/ идеална част от поземлен имот с идентификатор № 61813.338.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД - 1833/15.05.2006г. на изпълнителния директор на АГКК, адрес на поземления имот: местност “Г.п.”, с площ от 1 458 кв.м, трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, номер по предходен план: 338002,; **5.** 1/6 /една шеста/ идеална част от поземлен имот с идентификатор № 61813.311.27 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД -1833/15.05.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, адрес на поземления имот: местност “С.Т.”, с площ от 1 864 кв.м, трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, номер по предходен план 3110027; **6.** 1/6 /една шеста/ идеална част от поземлен имот с идентификатор №61813.375.42 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Разлог, одобрени със Заповед РД -1833/15.05.2006 г. на изпълнителния

директор на АГКК, адрес на поземления имот: местност "Ч.б.", с площ от 1 999 кв.м, трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива.

В първоинстанционното производство е проведена и приета съдебно-графологична експертиза, обективирана в протокол № 8/02.06.2023 г., както и допълнителна такава с протокол №13/17.08.2023 г., от които се установява, че изписаният ръкописен текст, положен в съдържанието на саморъчно завещание на Г. Н. З. в полза на Д. Г. З., от 15.02.2019 г., вероятно е положен от лице, различно от Г. Н. З., също така и че положеният подпис за "завещател" в процесното завещание, вероятно е положен от лице, различно от Г. Н. З.. Основният спорен въпрос в настоящото производство, поставен от ответната страна, е свързан с обосноваността на експертните заключения и изградените въз основа на тях правни изводи за неавтентичност на завещанието в неговата цялост (текст и подпис). И този състав на съда се солидализира със становището на първоинстанционния съд, че така изготвените експертизи са обективни, обосновани и компетентно изготвени от експерт към сектор "Научно-техническа лаборатория" към РУ - Банско, като база за тяхното изготвяне са представените относими писмени източници. При изготвянето на първоначалната експертиза от страна на вещото лице е използван сравнителен материал, за който поначало не може да има съмнение, че изхожда от Г. З., а именно заявление за издаване на документ за самоличност, доколкото съгласно чл. 17 от Закона за българските документи за самоличност (с приложимата редакция към момента на подаване на заявлението за издаване на документ за самоличност), заявлението се подписва лично от молителя в присъствието на упълномощено длъжностно лице. Представени са от страните и други документи, сред които лекции и договори, в които е посочено, че изхождат от Г. З.. Експертът, използвайки метода на съпоставяне на почерка, установил известни съвпадения в някои общи графически признаци между почерка, положен в обектите със сравнителни образци и този, положен в завещанието, но също така и съществени различия в частните графически признаци, като в отделни подточки вещото лице е посочило изрично в какво се изразяват констатираните от него разлики (по форма, посока, количество, продължителност на движението), което и обстоятелство дало основа за крайното заключение на експертизата. При изготвянето на заключението

експертът е взел под внимание и изминалия времеви период, изтекъл от момента на съставянето на сигурния обект за сравняване (посоченото заявление), като при изслушването му в съдебно заседание същият изложил експертното си становище, че независимо от изминалото време, то все пак се запазвали някои основни характеристики от почерка на пишещия, като това е от особено значение в светлината на отговора на допълнително поставените от съда задачи, в които вещото лице приело, че документите, носещи най-късна дата (договори от 2017 г. и 2018 г.) със сигурност не са попълнени от Г. З.. При прегледът на двете експертизи съдът не открива дори индиции за некомпетентност, особено като се има предвид, че изследването на графическите признаци допуска не само категоричен отговор, а и извод със степен на вероятност, като правните последици при наличието на последната хипотеза се разрешават по правилото за разпределение на тежестта на доказване в процеса. В случая между експертното заключение и изслушаните по делото гласни доказателствени средства също не се наблюдават противоречия. В своите показания свидетелите С. И. и Г. З. обосновават твърденията, изложени в исковата молба, касателно проблемите с очите на общия на страните наследодател и влошените отношения между Г. З. и ответника. Съдът подлага под особено внимание думите на свидетелката И., доколкото тя е майка на двамата ищци, а и самата тя твърди, че живяла в град Разлог до 2013 г., но показанията ѝ се подкрепят от тези на св. З., който пък от своя страна е син на ответника, поради което повод за съмнение досежно този доказателствен източник съдът не открива.

На база на така приетите от двете съдебни инстанции фактически положение, следват долуизложените правни изводи:

Завещанието е едностранна сделка, с която завещателят се разпорежда с имуществените си права за след своята смърт, като то е формален акт. Формата е елемент от фактическия състав на сделката, изискване за нейната валидност. Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗН саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, на която е съставено, да е подписано от него. Неспазването на формата за действителност води до нищожност на завещанието на основание чл. 42, ал. 1, б. "б" ЗН. С оглед на така установеното по делото, въз основа на изводите и в двете изслушани СГЕ, се налага извод, че оспореното саморъчно завещание не е направено в изискуемата от чл. 25, ал. 1 ЗН форма за

действителност, т.е. то е нищожно като едностранна правна сделка, поради което и искът по чл. 42, б. "б" ЗН предявен от ищите, легитимирани да искат недействителност на завещанието като наследници на завещателя, чиито права, произтичащи от наследяването по закон, са засегнати от завещанието, е основателен. Ответникът, който се ползва от завещанието, в чиято тежест е да докаже при условията на пълно доказване, че завещанието е истинско, в това число, че в него са вписани всички необходими реквизити по чл. 25, ал. 1 ЗН, не се е справил с възложената му доказателствена тежест (чл. 154, ал. 1 ГПК). С оглед правилото за разпределение на тежестта на доказване на изискванията за действителност на завещанието, която пада върху облагодетелстваното от него лице, в случая вероятностното предположение за авторство на текста в процесния документ, материализиращ завещателно разпореждане, направено в заключенията на СГЕ (с характер на основно и допълнително), изслушани в първоинстанционното производство с направен извод, че вероятно текстът не е написан от лицето, сочено за негов автор, принципно се отнася във вреда на носещия тежестта на доказване и съдът следва да приеме, че текстът и подписът не изхождат от лицето, сочено за автор на документа. Следователно установено е по делото, че текстът и подписът в процесното завещание не са сторени от лицето, от което е придаден вид, че изхождат.

С оглед гореизложеното, първоинстанционният съд правилно е приел, че е налице хипотезата на чл. 537, ал. 2 ГПК, но в тази връзка е основателно възражението на ищите, че произнасянето на съда по отношение обема от права, предмет на отмяната досежно недвижимите имоти, посочени в точка първа от нотариалния акт, е незаконосъобразно. Действително в петитума на исковата молба ищите са поискали процесният титул за собственост да бъде отменен в частта над 1/12 идеална част от описаните в него недвижими имоти, но в случая произнасянето по реда на чл. 537 ГПК не е по повод предявен отделен иск, а съставлява законна последица от изхода на спора по иска, имащ за предмет действителността на универсалното завещателно разпореждане, поради което съдът не е обвързан от искането на ищеца, още повече че при разглеждането на този въпрос в случая съдът следва да се ръководи от повелите на чл. 5 - чл. 11 от ЗН, които несъмнено са с императивен материалноправен характер, а съгласно т. 1 от ТР № 1 от 09.12.2013 г. на ОСГТК на ВКС и въззивният съд следи служебно за

приложението на тези норми, дори без нарочно оплакване в тази връзка от страна на въззивника в неговата жалба. Видно от представеното удостоверение за наследници Г. З. има за единствени наследници по закон своя син Д. З. и своите внуци Л. и Е. З.и, деца на сина на Г. З., починал на „„„„„, Г., поради което ищците имат права върху наследството по силата на института на чл. 10, ал. 1 ЗН. Ето защо по отношение на гореописаните недвижими имоти, индивидуализирани под точка първа от нотариалния акт за собственост с „„„„„„„, дело №190 от 01.04.2021 г. (съответно с идентификатори 61813.760.374, 61813.760.374.1, 61813.760.374.2, 61813.760.374.3 и 61813.760.374.4.) страните имат собственически права както следва: 1/2 и.ч. за ответника и по 1/4 и.ч. за всеки от ищците, поради и което нотариалният акт в тази му част следва да се отмени в частта над 1/2 и.ч. Произнасянето на съда в останалата част е правилно и законосъобразно, с оглед представените писмени доказателства и в частност на удостоверението за наследници на Н. З..

При този изход на спора разноски се дължат в полза на ищците. Следва да бъде определено и възнаграждение за назначения на ответника особен представител. В тази връзка следва да се има предвид, че с Решение на Съда на Европейския съюз от 25 януари 2024 г. по дело С- 438/22 е прието, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи, както и че национална уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба от ДФЕС. Изрично е посочено, че при наличието на посочените ограничения не е възможно позоваването на легитимни цели, както и че националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба спрямо страната, осъдена за разноски, включително и когато предвидените в тази наредба минимални размери

отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. С оглед задължителния характер на даденото от СЕС тълкуване на чл. 101, пар. 1 ДФЕС, определените с Наредба № 1/09.01.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждение не са задължителни за съда и в случаите, когато той определя възнаграждение за особен представител, поради съответното препращане на чл. 47, ал. 6 ГПК. В тази хипотеза Върховният касационен съд вече е имал повод да изтъкне кои са водещите критерии при определяне размера на възнаграждение, а именно видът на спора, интересът, видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото, като заложените минимуми в Наредба № 1 представляват само ориентир за съда (Определение № 50015 от 16.02.2024 г. по т. д. № 1908/2022 г. на ВКС). В процесния случай се касае за един оценяем иск от 4 442 лева, като в настоящата инстанция е проведено едно съдебно заседание, в което нови доказателства не са събрани, съответно пред назначения представител не е възникнала необходимост от допълнителна подготовка и запознаване с нови материали, поради което настоящият съдебен състав намира, че възнаграждението на особения представител следва да бъде 300 (триста) лева, който размер е и близък до установения минимум в хипотезата на чл. 47, ал. 6, изр. последно ГПК. Следва да се подчертае, че в случая от ответната страна не е релевирано възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК, поради което и съдът не може да съотнесе коментираните критерии към претендирания размер за адвокатски хонорар, поради което същият следва да бъде присъден изцяло.

Решението е окончателно, предвид цената на иска, която в случая е 4 442 лева, посочена от ищцовите страни в поправената искова молба, която оценка е останала окончателна след първото по делото заседание (чл. 70, ал. 1 ГПК), като именно тя е определяща за правото на касационно обжалване, предвид разпоредбата на чл. 280, ал. 3, т. 1 предложение първо ГПК, като в случая не е налице изключението, свързано с решенията по искове за собственост и други вещни права върху недвижими имоти. Искът с правно основание чл. 42 ЗН има за предмет действителността на завещателно разпореждане, като за него се прилага разпоредбата на чл. 69, ал. 1 т. 4 ГПК (т. 1 от Тълкувателно решение № 4 от 14.03.2016г. на ВКС по т. д. № 4/2014 г., ОСГК).

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 200/27.09.2023 г. по гр. д. № 1307 от 2021 г. на Районен съд - Разлог в частта, с която съдът се е произнесъл по последиците на чл. 537, ал. 2 ГПК и е постановил отмяна по отношение на недвижимите имоти, описани в точка първа от нотариален акт за собственост върху недвижим имот по писмени доказателства № 10, том II, рег. № 1657, „„„„„„„„, на нотариус К.М., с рег. № 061 на НК, вписан в СВ при РС – Разлог под вх. № 1600/01.04.2021 г., акт № 11, том VI, дело № 687, **КАТО ВМЕСТО ТОВА:**

ОТМЕНЯ на основание чл. 537, ал. 2 ГПК нотариален акт за собственост върху недвижим имот по писмени доказателства № 10, том II, рег. № 1657, „„„„„„„„, на нотариус К.М., с рег. № 061 на НК, вписан в СВ при РС – Разлог под вх. № 1600/01.04.2021 г., акт № 11, том VI, дело № 687, *в частта над 1/2 ид. ч. по отношение на следните недвижими имоти*, описани в точка първа от него: Поземлен имот с идентификатор 61813.760.374 по КKKP на гр. Разлог, с адрес на имота в *****, целият с площ от 476 кв.м, номер по предходен план: 1589, квартал: 103, парцел: 6, ведно с построените върху него: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 61813.760.374.1.1 по КKKP на град Разлог, който обект се намира на етаж 1 (първи) в сграда с идентификатор 61813.760.374.1, с предназначение на този самостоятелен обект: жилище, апартамент, площ по документ от 87 кв.м, ведно с прилежащите части, а именно - 1/2 ид. ч. от общите части на сградата, тавана и мазето; Сграда с идентификатор 61813.760.374.2 по КKKP на град Разлог, застроена площ от 65 кв.м, брой етажи: 1, предназначение: селскостопанска сграда; Сграда с идентификатор 61813.760.374.3 по КKKP на град Разлог, със застроена площ от 28 кв.м, брой етажи: 1, предназначение: хангар, депо, гараж; Сграда с идентификатор 61813.760.374.4 по КKKP на гр. Разлог, застроена площ от 14 кв. м. , брой етажи: 1, предназначение: селскостопанска сграда.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 200/27.09.2023 г. по гр. д. № 1307 от 2021 г. на Районен съд - Разлог в останалата му част - по отношение на иска с правно основание по чл. 42 б. “б” ЗН и произнасянето на съда по реда на чл. 537, ал. 2 ГПК по отношение на имотите, описани в точка втора до шеста от нотариален акт за собственост върху недвижим имот по писмени доказателства № 10, том

П, рег. № 1657, „„„„„„„„, на нотариус К.М., с рег. № 061 на НК, вписан в СВ при РС – Разлог под вх. № 1600/01.04.2021 г., акт № 11, том VI, дело № 687.

ОСЪЖДА Д. Г. З., ЕГН ***** да **ЗАПЛАТИ** на Л. С. З., ЕГН ***** и Е. С. З., ЕГН ***** разноски в настоящата инстанция в общ размер на **2 800 (две хиляди и осемстотин) лева.**

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение за тази съдебна инстанция в полза на адв. Л. К., АК - Благоевград, в качеството ѝ на особен представител на ответника Д. З., в размер на **300 (триста) лева** от представения депозит по делото, като остатъкът до пълната сума от 744.20 лева да се върне на ищците след представяне на нарочна молба в тази връзка.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____